

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE SACRAMENTO|| POENITENTIAE.|| QVATVOR LIBRIS COM-||REHNSA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

V. Idem probatur ex testimoniis Conciliorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54092)

rum retinueritis, retenta sunt, & Quacumq; alligaueritis super terram, erunt ligata & in cœlo.

Ut igitur omnia inter se aptè cohæreant, & vnus Scripturæ locus non pugnet cum altero, sed alter potius ex altero explicetur: omninò probabile est, sanctum Ioannem de Sacramentali confessione esse loquutum.

CAPVT V.

Idem probatur ex testimoniis Conciliorum.

ADDEMVVS nunc testimonia Conciliorum veterum, quæ in diuersis Prouinciis, variisque temporibus celebrata sunt, ex quibus cognosci poterit Ecclesiæ vniuersæ sententia. Porro testimonia Conciliorum, quæ adferemus, etiam si non apertè contineant, Confessionem esse Iuris diuini, continent tamen antiquam consuetudinem, & sæpe etiam indicant necessitatem confitendi peccata sacerdotibus. Ex quibus facile erit colligere, rem esse à Deo ipso præceptam; tum quia non inuenitur prima origo huius præcepti in vlllo Concilio; tum etiam quia non est vlllo modo probabile, populos fideles præceptum tam arduum ab hominibus admissuros fuisse, si per confessionem soli Deo, aut generatim factam, remissionem peccatorum obtinere potuissent.

PRIMUM igitur in Ecclesia Orientali habemus testimonium Concilij LAODICENI, ante MC. annos celebrati: sic enim legimus can. 2. *His qui diuersorum peccatorum lapsus incurrunt, & instant orationi, confessioni, ac Pœnitentiæ, maiorum suorum perfectam conuersionem demonstrâtes, pro qualitate peccati, tempus Pœnitentiæ tribuendum est.* Hic habemus Confessionem, & quidem in specie, & hominibus faciendam: nam alioqui non possent homines pro qualitate peccati, tempus Pœnitentiæ assignare.

In canonibus quoque SEXTAE Synodi, qui à Græcis conditi sunt ante annos circiter CM. can. 102. ita legimus: *Oportet autem eos, qui soluendi & ligandi potestatem à Deo accipere, peccati qualitatem considerare, & eius qui peccauit, ad eam conuersionem promptum studium, & sic morbo conuenientem adferre medicinam.*

Ex

Ex quibus locis, vt etiam ex testimoniis Patrum Græcorum, quæ in sequenti capite adducuntur, intelligi potest, falsum esse quod quidam dicunt, Græcos non solere confiteri peccata, nisi soli Deo: & in eo quod scribitur apud GRATIANUM, de Pœnitentia, dist. 1. can. Quidam: *Quidam Deo solummodo confiteri debere peccata dicunt, vt Græci;* illud, vt Græci, videtur irrepsisse in textum ex margine, & marginalem annotationem imperiti alicuius fuisse, qui ex facto Nectarii collegit, sublatam omninò Confessionem sacramentalem apud Græcos. NAM alioqui in ipso Capitulari Theodori, vnde can. non ille descriptus est, non habentur duæ illæ voces, vt Græci, neque etiam habentur in Concilio II. Cabilonensi, cap. 33. vnde Theodorus capitulum illud accepisse videtur: sed nec Magister Sententiarum in 4. lib. dist. 17. eandem sententiam adducens, addidit illud, vt Græci. NEQUE in Concilio Florentino vlla fuit controuersia de Confessione cum Græcis, excepto, quòd Eugenius Pontifex à nonnullis Græcorum Doctoribus priuatim quæsuit, cur sacerdotes ipsorum ante Sacrificij celebrationem peccata sua non confiterentur. DANIELI QUÆ Nicolaus Cabasilas in explicatione Liturgiæ, cap. 49. & Anastasius Nicenus in quæstionibus super Scripturam, quæst. 6. apertè docent Confessionem sacramentalem, cum tamen Græci sint; & nostris diebus Hieremias Patriarcha Constantinopolitanus in Censura Confessionis Augustanæ, cap. 11. repræhendit quod Lutherani dicebant, non esse necessarium omnia peccata per singulas species, in Confessione enumerari. Atque hæc de Ecclesia Græca

IN Ecclesia Latina, exstat IN PRIMIS canon 31. Concilij III. CARTHAGINENSIS ante annos M. & C. celebrati, vbi sic legimus: *Vt Pœnitentibus secundum peccatorum differentiam, Episcopi arbitrio, Pœnitentia tempora decernantur.* Et idem canon repetitus inuenitur in Concilio AFFRICANO, can. 10. Dubium verò esse non potest, quin oporteat peccata omnia in Confessione detegi, si iuxta peccatorum differentias Pœnitentiæ tempora decernuntur.

DEINDE exstat canon 8. Concilij I. CABILONENSIS ante M. circiter annos celebrati, in hæc verba: *Vt Pœnitentibus à sacerdotibus, facta Confessione, indicatur Pœnitentia. & vniuersitas sacerdotum noscitur conuenire.*

Exstat

Exstat ETIAM can. 32. Concilij II. C A B I L O N E N S I S, ante annos circiter DCCC. vbi sic legimus: *Sed & hoc emendatione indigere perspeximus, quod quidam dum confitentur peccata sua sacerdotibus, non plenè id faciunt. Quia ergo constat, hominem ex duabus esse substantiis, anima videlicet, & corpore, & interdum animi motu, interdum carnis fragilitate peccatur: solerti indagazione debent inquiri ipsa peccata, ut ex utrisq; plena sit confessio; scilicet ut & ea confiteantur, qua per corpus gesta sunt, & ea quibus in sola cogitatione delinquitur.*

IN Concilio T Y R O N I C O III. circa idem tempus celebrato, cap. 22. ita legimus: *Episcopis & Presbyteris diligentè cautela pertractandum est, qualiter hominibus sibi sua delicta confitentibus, tempus abstinendi adscribant.* Similia habentur in Concilio Remensi eiusdem antiquitatis, can. 12. & 16. & Parisiensi, cap. 32. & 46. Atque hæc omnia Concilia sunt Ecclesiæ Gallicanæ.

N E e minùs perspicua testimonia, habemus Ecclesiarum Germaniæ: nam in Concilio M O G V N T I N O sub Rabano Archiepiscopo, cap. 26. ita statuitur: *Ab infirmis in mortis periculo positis, per Presbyteros pura inquirenda est confessio, non tamen illis imponenda quantitas Pœnitentiæ, sed innotescenda.* Vide etiam cap. 27.

IN Concilio W O R M A C I E N S I celebrato anno Domini DCCC. LXVIII. vt initio eiusdem Concilij legimus, cap. 25. ita scriptum est: *Pœnitentibus secundum differentiam peccatorum, sacerdotis arbitrio Pœnitentiæ decernuntur. Debet itaq; sacerdos in Pœnitentiæ danda singulorum causas singulatim considerare, originem quoque, modumq; culparum, & affectus, gemitusq; delinquentium diligenter examinare, manifesteq; cognoscere; temporum etiam, & personarum, locorū quoque, & atatum qualitates inspicere, ut pro consideratione locorum, ac atatum, vel temporū, seu pro qualitate delictorum, atq; gemituum & inuisuisq; delinquentis, à sacris regulis oculos non deflectat.* Ex his testimoniis satis apparet, antiquas Germaniæ Ecclesias longè aliter de Confessione sensisse ac docuisse, quàm nunc Sectarij, ac nouatores Lutherani sentiant, & doceant.

His accedant Concilia Generalia : Lateranense, sub Innocentio III. cap. 21. Constantiense sess. 8. Florentinum in Instruct. Armenorum, & Tridentinum sess. 14. quæ licet, quod recentiora sint, ab Aduersariis contemnantur, tamen iniuria contemnantur : nam & antiquissimis Conciliis congruentem fidem ac doctrinam tradiderunt, & totius Ecclesiæ Catholicæ, quæ his CD. annis floruit, sententiam continent, & errare non potuerint, quin tota Ecclesia errasse, atque ad portis Inferi succubuisse dicatur.

CAPVT VI.

Idem probatur ex traditione veterum Patrum, qui floruerunt ab anno Domini C. ad CC.

TESTIMONIIS Conciliorum meritò adiungi possunt testimonia veterum Patrum Græcorum, & Latinorum, qui singulis ætatibus in Ecclesiâ floruerunt.

PRIMVS igitur sit S. IRENAEVS, qui in ipso PRIMO seculo, post Apostolorum excessum floruit, qui que proxime Apostolorum ætati successit. Is in l. lib. cap. 9. ita scribit de quibusdam fœminis, quas Marcus hæreticus circumuenerat : *Ha sapiissime conuersa ad Ecclesiam Dei, confessa sunt, & secundum corpus exterminatas se ab eo velut cupidine, & inflamas, valde se illum dilexisse.* Et infra de alia pariter lecta : *Cum magno labore fratres eam cõuertissent, omne tempus in Exomologesi consumauit, plangens, & lamentans ob hanc quam passa est ab hoc Mago corruptelam.* & lib. 3. cap. 4. *Cerdon, inquit, sæpè in Ecclesiam veniens, & Exomologesi faciens, sic consumauit, modò quidem latenter docens, modò Verò Exomologesi faciens.*

Quo loco OBSERVANDVM est, nomine Exomologesi apud veteres interdum non intelligi solam Confessionem, sed etiam Cõtritionem & Satisfactionem vt perspicuum est, tum ex Tertulliano in lib. de Pœnit. tum ex loco Irenæi citato ex lib. 1. cap. 9. interdum autem intelligi solam Confessionem, vt patet ex Cypriano in serm. de lapsis : nunquam verò Cõtritionem vel Satisfactionem sine Confessione per eam vocem